

У нашому дослідженні увічливість розглядається як категорія мовної поведінки, що реалізується в мовленні певним набором лексико-граматичних і просодичних засобів, основною метою якої є досягнення позитивного комунікативного ефекту.

Спілкування і ввічливість тісно пов'язані. Ввічливе спілкування є абсолютно необхідним для побудови відносин, обміну ідеями, делегування обов'язків, управління командою та багато іншого. Феномен ввічливості диференціюється втіленням у мовленні залежно від територіальної, соціальної, вікової, професійної приналежності та визначається етнічно-культурними цінностями, які домінують у даному суспільстві.

Отже, ввічливість розглядаємо як основну комунікативну категорію, яка має наскрізний характер, інтегрує низку окремих категорій та виступає в ролі регулятора комунікативної поведінки, забезпечення та передумови гармонійного спілкування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бабич Н. Д. Основи культури мовлення. Львів: Світ, 1990. 232 с.
2. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики : підручник. Київ: Видавничий центр «Академія», 2004. 344 с.
3. Сагайдак О. П. Дипломатичний протокол та етикет : навч. посіб. Київ, 2017. 112 с.
4. Hornby A. S. Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English 6th Edition, 2000. 795-796 с.
5. Watts R. J. Politeness. Cambridge, UK: Cambridge University Press, 200. 13-14 с.

Смірнова І. О.

група Англ-12

Волинський національний університет імені Лесі Українки
Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Калиновська І. М.

ВІЙНА СЛОВАМИ: ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

Теорія перекладу вважає поняття пропаганди неоднозначним, а роль перекладача у такий період стає досить суперечливою через те, що йому часто доводиться працювати з текстами, ідеологічне забарвлення яких не співпадає з його власними поглядами [1]. Окрім цього, нелегка задача перекладача новин під час інформаційної війни полягає в підтримці офіційної позиції своєї країни та при цьому залишатись об'єктивним і передавати інформацію як можна ближче до оригінального ресурсу [2]. Метою нашої розвідки є розгляд особливостей перекладу в умовах російсько-української війни; матеріалом слугують новинні стрічки каналу *Russia Today*.

Насамперед слід зазначити, що розвиток подій до початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну 23 лютого 2022 р. більшість популярних іноземних мас-медіа намагались висвітлювати з нейтральної позиції. Натомість джерела, спонсоровані Російською Федерацією, нав'язувати свою точку зору. До прикладу, *Russia Today*, який розрахований на зарубіжну аудиторію та існує з 2005 року, фінансується урядом Росії і веде мовлення англійською, арабською, іспанською, російською та німецькою мовами. Результатом цієї відкритої пропаганди стала підтримка жителями інших країн дій РФ на території України. В новинних стрічках *Russia Today*, можна помітити, що українців намагаються ототожнити з націоналістами та викликати негативну реакцію, наприклад: «*Nationalists in Ukraine are planning, escalating the situation, resort to terror and finally seize power*».

В умовах російсько-української війни, світ перепопнив величезний потік інформації, в якому важко відрізнити правду від фейку та пропаганди. За таких обставин здійснюється маніпулювання свідомістю аудиторії з метою нав'язування певної ідеології. Часто можна

зустріти додавання тексту, замовчування важливих фактів або ж зловживання евфемізмами. Наприклад, «*Росія хоче повернути колишні території*» було перекладено як «*Russia wants to regain its own territories*». Додавши слова «свої власні», суть повідомлення було повністю змінено з пропагандистськими цілями.

Війна сьогодні – це не лише збройне протистояння. Окрім збройних сил РФ, діє також економічний і дипломатичний тиск, а також потужна пропагандистська кампанія, яка працює не лише в межах Росії, а й за кордоном. У цьому контексті, інформація є вирішальним чинником досягнення цілей, бо формування суспільної думки залежить саме від того, які ЗМІ вони читають. Відомим є приклад сприйняття війни в Україні іноземцями як *conflict*, *crisis* чи *special operation*.

Звісно, не можна заперечувати того, що в інформаційному просторі переважають демократичні і незалежні джерела, проте не потрібно недооцінювати силу пропаганди, а боротись з нею на всіх рівнях. Отже, проблема перекладу в умовах війни є цікавою для вивчення і вимагає більшої уваги. Переклад новин в ЗМІ, де тексти можуть мати ідеологічне забарвлення, вимагає від перекладача великої відповідальності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ідеологія перекладу в контексті російсько-українського збройного конфлікту. 20 квітня 2020 р. Львівський національний університет. URL: https://docs.google.com/forms/d/1vlafytOI9k_iIprvz4ohUGr281r6qyhjZbaEVyKkIpM/prefill (дата звернення: 27.04.2022).
2. Алімпієв А. М., Певцов Г. В. Особливості гібридної війни РФ проти України. Досвід, що отриманий Повітряними Силами Збройних Сил України. Наука і техніка Повітряних Сил Збройних Сил України. 2017. № 2. С. 19–25. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nitps_2017_2_6 (дата звернення: 12.10.2018).

Соленко Л. В.

група мСОАМ-11

Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка

Науковий керівник – канд. пед. наук, доцент Клименко А. О.

ФОРМУВАННЯ ФОНЕТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРНЕТ СЕРВІСУ YOUTUBE ТА INSTAGRAM

Фонетичні навички у вивченні будь-якої мови є надзвичайно важливими, адже знати лексику, проте неправильно відтворювати її – це, практично, те ж саме, що і не знати її взагалі, адже мовця складно або неможливо зрозуміти.

Фонетична компетентність – це здатність людини до конкретного артикуляційного та інтонаційного оформлення своїх висловлювань і розуміння мовлення інших, яка базується на складній і динамічній взаємодії навичок, знань і фонетичної усвідомленості. Основними компонентами ФК виступають таким чином, фонетичні навички, фонетичні знання і фонетична усвідомленість.

Традиційно, вивчаючи нові звуки та їхнє відтворення, вчитель дотримується наступного порядку:

1. Спочатку вони вводяться у висловлювання, потім пояснюються словами, а згодом вимовляються окремо.
2. За необхідності вчитель дає відповідне пояснення.
3. Учень спочатку пошепки за вчителем вимовляє окремі звуки, після цього звуки у словах, а далі у фразах.